

Audycja 70, Temat : „Wybór 12 Apostołów”, Sobota 17 marca 2007.

Mile witamy wszystkich słuchaczy w Audycji „Wczoraj, Dziś i na Wieki”. Tadeusz Zurek, Ireneusz Kołacz, i Przemysław Merski na podstawie historii Biblijnej pragną podzielić się ze słuchaczami tematem zatytułowanym – „Wybór 12 Apostołów Jezusa”. - Kiedy Jezus ukończył 30-lat, co w tamtym czasie w Izraelu upoważniało młodych ludzi do pełnoletniości, to zaraz rozpoczął nauczanie, w okolicy Kafarnaum . Miasto to położone było na północno-zachodnim brzegu Morza Galilejskiego, zwanego również jeziorem Genezaret (Łuk.5:1). Jezus dobrze znał tą Galilejską okolicę, ponieważ sam był Galilejczykiem i często tu przebywał. Ewangelista Mat.4:18-22 pisze: „ A [Jezus] idąc wzdłuż wybrzeża Morza Galilejskiego, ujrzał dwu braci: Szymona, zwanego Piotrem, i Andrzeja, brata jego, którzy zarzucali sieć w morze, byli, bowiem rybakami. I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a zrobię was rybakami ludzi! A oni natychmiast porzucili sieci i poszli za nim. I odszedłszy stamtąd dalej, ujrzał innych dwu braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata jego, którzy wraz z ojcem swoim, Zebedeuszem, naprawiali w łodzi swoje sieci, i powołał ich. A oni zaraz opuścili łódź oraz ojca swego i poszli za nim”. Tak właśnie wyglądał wybór pierwszych uczniów, którym Jezus zmienił wykonywane przez nich zajęcia. Ewangelista Łuk.6:12-16, mówi nam: „ I stało się w tych dniach, że wyszedł na górę, aby się modlić, i spędził noc na modlitwie do Boga. A gdy nastał dzień, przywołał uczniów swoich i wybrał z nich dwunastu, których też nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem, i Andrzeja, brata jego, i Jakuba, i Jana, i Filipa, i Bartłomieja, i Mateusza, i Tomasza, i Jakuba Alfeuszowego, i Szymona, zwanego Gorliwcem, i Judasza Jakóbowego, (zwanego również Tadeuszem) i Judasza Iszkariotę, który został zdrajcą.

Ewangelista Mateusz opisując to samo wydarzenie, zaznacza, że Pan Jezus wybierając 12-tu Apostołów, dał im moc nad duchami nieczystymi, aby je wyganiał i aby uzdrawiał wszelką chorobę i wszelką niemoc. A Ew. Marek dodaje, że wezwał tych, których sam chciał, a oni przyszli do niego. I powołał ich dwunastu, żeby z nim byli i żeby ich wysłać na zwiastowanie Ewangelii na całej ziemi. Tak więc na podstawie relacji tych trzech ewangelistów, dowiadujemy się że z pośród wielu swoich uczniów, Jezus wybrał tylko 12-tu, których nazwał Apostołami. Słowo apostoł, oznacza ; posłaniec, albo przedstawiciel. Czytaliśmy, że Jezus wyszedł na górę aby się modlić do Boga, i dopiero po całonocnej rozmowie ze swoim Ojcem Niebieskim, nastąpił wybór 12-tu apostołów. - Natomiast słowa Pana Jezusa, które wypowiedział do swego Ojca Niebieskiego w tej arcykapłańskiej modlitwie, którą zapisał Ew. Jan 17:2,14,19,20 mówią nam, że to Ojciec Niebieski dał swojemu synowi tych, których on wybrał., „ Jak mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał żywot wieczny tym wszystkim, których mu dałeś. - Ja dałem im słowo twoje, a świat ich znienawidził, ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. - I za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie. A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie”.

Na podstawie zapisu Ewangelisty Łukasza zapoznajemy się z imionami Apostołów. - Już kiedyś w naszej audycji wspominaliśmy, że w tradycji

izraelskiej imiona mają duże znaczenie i łączą się z imiennikiem. Na pewno wszyscy zwróciliśmy uwagę, że pierwszym wybranym apostołem był Szymon, któremu Pan Jezus zmienił imię na Piotr. - Nasuwa się pytanie; - dlaczego? – Jaki powód miał Jezus zmieniając imię Szymonowi ? - Imię Szymon, widocznie nie pasowało do śmiałego i odważnego, a także szybkiego i pobudliwego Piotra. – A ponieważ Jezus będąc doskonałym człowiekiem znał dobrze charaktery ludzkie, dlatego patrząc na Szymona widział w nim usposobienie Piotra. Jego rodzony brat Andrzej, to już zupełnie odmienny charakter, był on ostrożnym, przezornym, i roztroptym. Synowie Zebedeusza : Jakub, poważny, wyprzedzający, oraz Jan, wdzięczny i miły, któremu Jehowa jest łaskawy; i takim był Ap. Jan, którego Jezus miłował. Filip, to powolny, dowcipny. Bartłomiej wyklada się jako, syn wojownika, szybki, świadomy. Mateusz, to od Boga dany, bohater wiary. Tomasz, to bliźniak, wybitny umysł. Szymon, czyli wysłuchany, niezależny, musiał być również gorliwym, bo taki nosił przydomek. Juda, w innych tłumaczeniach Judasz Jakubowy, wyklada się na chwalebny, lub czcigodny. A Judasz, który okazał się zdrajcą, był konserwatystą i ekonomistą; miał również chwalebne imię, które odnosi się do, Judy, lecz szatan wstąpił na umysł Judasza i dla ziemskich korzyści zdradził Tego, który swą miłością okrywał jego słabości charakteru. Judasz długo się maskował, chcąc uchodzić w oczach Mistrza i Apostołów za lojalnego ucznia, ale w końcu jego zamysł się objawił, a on sam, nie mogąc znaleźć innej drogi, aby wyjść z tej sytuacji, popełnił samobójstwo, które jest niespotykaną rzeczą na kartach tak Starego jak i Nowego Testamentu.

Drodzy słuchacze, przyjaciele „Słowa Bożego”, wróćmy jeszcze raz do przeczytanego kontekstu z Ew. Jana 17:20 „**A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie**”. Nasz Zbawiciel wybierając apostołów, myślał również o wszystkich tych, którzy żyjąc na przestrzeni całego wieku Ewangelii, będą wierni i posłuszni, jego słowu. On wiedział, że Klasa Kościoła, czyli najbliższa rodzina Boża, to wielka rzesza ludzi ze wszystkich pokoleń, języków i ludów. Sprawiedliwość Boża daje szansę wszystkim ludzkim istotom na przynależenie do Jego rodziny, która będzie wielce zaszczycona życiem w Niebie. I tak, jak Apostołowie Pana Jezusa zostali powołani i wybrani z pośród wielu ludzi w Izraelu, tak też przez ostatnie 2-tysiące lat powoływani i wybierani są członkowie tej Klasy, którą rozpoczął wybierać Jezus. „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem” - powiedział Jezus. A Bóg będąc wszechmocnym Stwórcą, osobiście podejmuje ostateczne decyzje. Stary Testament podaje, jak Bóg wybierał ludzi. Wybrał Abła, a nie Kaina; Izaaka, a nie Ismaela; Jakuba a nie Ezawa; Józefa a nie braci jego. Nie zostali oni wybrani ze względu na swą szczególną dobroć czy wspaniałość. Mojżesz mówi ludowi Izraela: „Pan wybrał was i znalazł upodobanie w was nie dlatego, że liczebnie przewyższacie wszystkie narody, lecz ponieważ Pan was umiłował. - Powód dla którego Bóg wybiera te a nie inne osoby, znany jest tylko Jemu i żaden człowiek tego nie może zrozumieć. – Ale mamy pewne wersety Biblijne, które rzucają nam światło na Boże postępowanie, które zawsze idzie w zgodzie z Jego przymiotami; sprawiedliwości, mądrości, miłości i mocy.- Jednak my, ludzie niedoskonalni; w stosunku do naszych bliźnich, wymagamy sprawiedliwości, ale w stosunku do siebie, spodziewamy się zrozumienia, pobłażliwości i miłosierdzia.

Wiadomo nam, że tylko sześciu z 12-tu apostołów pozostawiło nam swoje pisma. Jan, napisał Ewangelię, trzy listy, oraz Objawienie. - Piotr, napisał dwa listy. - Mateusz, Ewangelię. - Jakub Alfeuszowy, jeden list. – Juda-Tadeusz, również jeden list.-Ale najwięcej, bo aż 14-cie listów, pozostawił po sobie Św. Paweł Apostoł. Tylko sześciu apostołów pozostawiło Kościołowi swoje pisma. Jaka więc była rola pozostałych apostołów? - Jest rzeczą udowodnioną, że pierwsze pisma Nowego Testamentu powstały co najmniej kilkanaście lat po śmierci Jezusa. Ale już wcześniej uczniowie prowadzili działalność kaznodziejską i misyjną. Logicznym więc jest twierdzenie, że jeszcze przed spisaniem pierwszych Ksiąg Nowego Testamentu, apostołowie musieli przypominać sobie nauki Jezusa, które ustnie przekazywali Jego naśladowcom. W dziele odtwarzania szczegółów misji Mistrza z Nazaretu uczestniczyli zapewne wszyscy apostołowie, a nie tylko sześciu autorów ksiąg, dlatego nie wątpimy że i pozostali apostołowie mieli swój udział w odtworzeniu przebiegu wydarzeń z życia Jezusa, a także w przypominaniu sobie Jego nauczania, które zostało opisane w ewangeliach. Można więc powiedzieć że przynajmniej ewangelie synoptyczne (czyli według Mateusza, Marka, i Łukasza, które powstawały mniej więcej w tym samym czasie i w oparciu o podobne źródła) są w pewnym sensie ich wspólnym dziełem.

Wymieniliśmy św. Apostoła Pawła, który pozostawił po sobie tak wielką spuściznę literacką, i niewątpiwie był jednym z największych apostołów, a jednak nie ma go na liście apostoelskiej u żadnego ewangelisty. – Jak więc to pogodzić? – Wszyscy wiemy że Paweł zastąpił Judasza; posłuchajmy więc jak do tego doszło: – Na rok przed swoją śmiercią Pan Jezus wygłosił znamienne kazanie o jedzeniu Jego ciała i picciu Jego krwi (Ew. Jana 6:51-71). Owa „twarda mowa” sprawiła, że niemal wszyscy opuścili Pana Jezusa – zostało tylko dwunastu. O Judaszu, Pan Jezus powiedział wtedy, że jest „diabłem” (Jan 6:70), czyli oszczercą. Już wtedy było wiadomo, że Judasz zdradzi Jezusa. On zwątpił – nie mógł udźwignąć odpowiedzialności jaka na nim spoczęła. Zbyt wielkie przywiązanie do tradycji żydowskiej, brak wiary, strach, chciwość i wreszcie opętanie przez szatana, pozbawiło go szansy na objęcie zaszczytnego urzędu dwunastego apostoła. Po wniebowstąpieniu Pan Jezusa, jedenastu uczniów natychmiast przystąpiło do wypełnienia luki, jaka powstała na skutek upadku Judasza. W Dziejach Ap.1:21-26 czytamy słowa prędkiego Piotra: „Trzeba więc, aby jeden z tych mężów, którzy chodzili z nami przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał między nami, począwszy od chrztu Jana, aż do dnia, w którym od nas został wzięty w górę, stał się wraz z nami świadkiem jego zmartwychwstania. - I wskazali dwóch: Józefa, zwanego Barsabą, którego też nazywano Justem, i Macieja. Potem modlili się tymi słowy: Ty Panie, który znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch jednego, którego obrałeś, aby zajął miejsce w tej służbie i w posłannictwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz. I dali im losy; a los padł na Macieja, i został dołączony do grona jedenastu apostołów.

Ten zamiar jedenastu apostołów był dobry – wszyscy oni zdawali sobie sprawę, że miejsce Judasza musiało zostać ponownie obsadzone. Jednak tą sprawę powinni zostawić Panu, Który na pewno wskazałby im tego którego sam uważał wybrać jako zastępcę Judasza. Uczniowie, mieli zaczekać na zesłanie mocy ducha świętego, o co prosił ich sam Pan Jezus. Następnie

zapomnieli, że wybieranie apostołów nie należało do nich. Przecież oni sami zostali wybrani przez Boga za pośrednictwem Jezusa - tutaj natomiast, bez dłuższego namysłu postanawiają sami wybrać następcę Judasza. Oczywiście dokonali tego z modlitwą i z prośbą o okazanie woli Bożej w tej sprawie. Popełnili jednak znany i zasadniczy błąd, który bardzo często towarzyszy nam wszystkim przy podejmowaniu decyzji. Kiedy pytamy naszego Niebieskiego Ojca o Jego zdanie w jakiejś sprawie, to przeważnie dajemy Mu do wyboru dwie możliwości i mówimy: Panie, co byś wolał abym uczynił? – To, czy tamto? – Podobnie postąpili apostołowie. – Kazali Panu Bogu wybrać między Justem a Maciejem.– Rzucili losy: Gdyby do tych dwóch losów dołączyli jeszcze jeden pusty los, to daliby Panu Bogu szansę okazania Jego woli. Trudno jest przewidzieć jak Bóg pokierowałby wtedy tą sprawą. – Wydaje się jednak że wybór padłby na pusty los. Pan Bóg miał bowiem swoje własne plany przekazania opuszczonego przez Judasza urzędu dwunastego apostoła innemu człowiekowi, który w tym czasie nie był jeszcze gotowy do przyjęcia tej funkcji.

Przypomnijmy sobie jakie cechy Objawiciel Jan przypisał dwunastemu apostołowi Baranka. Miał on być najmniejszym z apostołów, a równocześnie miał wyznaczyć fundament, na którym zostanie wzniesione Nowe Jeruzalem. Dwunasty apostoł miał być synem bólu i utrapienia, przyjętym następnie przez Ojca jako syn prawicy, obdarzony jednocześnie niezwykle trzeźwym i logicznym umysłem. – Jest tylko jeden człowiek o którym czytamy na kartach Nowego Testamentu, który skupił w sobie wszystkie te cechy. Był wykształconym Żydem, tak rozmiłowanym w tradycji ojców, że nie zawahał się prześladować tych, którzy jego zdaniem przeciwko niej występowali. Przeczytajmy kilka zdań, które on sam napisał o sobie: List do Gal. 1:13-15 „Słyszeliście bowiem o moim dawniejszym postępowaniu w żydostwie, że srodze prześladowałem zbór Boży i niszczyłem go, i że prześcigałem w żarliwości dla żydostwa wielu rówieśników mojego pokolenia, będąc nader gorliwym zwolennikiem moich ojczystych ustaw. Ale gdy się upodobało Bogu, który umie sobie obrać, zanim się urodziłem i powołał przez łaskę swoją, żeby objawić mi Syna swego, abym go zwiastował między poganami, ani przez chwilę nie radziłem się ciała i krwi”. - 1Kor. 15:8-9 „A w końcu po wszystkich ukazał się i mnie jako poronionemu płodowi. Ja bowiem jestem najmniejszym z apostołów i nie jestem godzien nazywać się apostołem, gdyż prześladowałem Kościół Boży”. 2 Kor. 12:10-11 „Dlatego mam upodobanie w słabościach, w zniewagach, w potrzebach, w prześladowaniach, w uciskach dla Chrystusa; albowiem kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny”.

Drodzy przyjaciele „Słowa Bożego”, chyba wszyscy poznajemy w tych przeczytanych cechach, dwunastego apostoła. Człowiek, który był prześladowcą pierwszych chrześcijan i przyjacielem tych, którzy zabijali pomazańców Bożych, został przyjęty przez Boga jako następcą Judasza. – Później, Ap. Piotr z wielkim szacunkiem powie o Apostole Pawle : - 2 Piotr. 3:15 „A cierpliwość Pana naszego uważajcie za ratunek, jak i umiłowany brat nasz, Paweł, w mądrości, która mu jest dana, pisał do was”. - Takim był Ap. Św. Paweł, któremu w drodze do Damaszku stanął Pan Jezus i powiedział: Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. – (Dzieje Ap.9:5) Dzisiaj przedstawiliśmy wybór 12 Apostołów, a w sobotę, 19-go maja o tej samej

porze, zapraszamy wszystkich do słuchania następnej audycji ; obecnie jednak – czekamy na chętnych do rozmowy na temat wysłuchanej audycji : nasz numer 9415 1923 . Dobranoc państwu.